

אכתקוים ארותי

כן. הם שלושה. איני רוצה לשחד, אבל אני במקומן...

יין, נשים וחרבות
 כבר מזמן לא נתקלתי במושג המקורי כל כך "שלושת המוסקטרים". חשבתי שנכס צאן ברזל זה כבר אבד לנו. אך לא. (1115/146) באים ותובעים שם זה לעצמם. אחרי שהם מספרים משך דקת-קריאה אחת איך בילו שלושת המוסקטרים "עם נשים, יין וחרבות", הם אומרים שבעצמם גם הם שלושה מוסקטרים. אבל לא כל כך. אין להם נשים, אין להם חרבות והם אינם יודעים מה לעשות ביין. או למה שלא תפנו אליהם. אתן יותר טובות?

איננו דורשים תמונה במכתב הראשון, אבל רצוי שבעלת המכתב לא תתבייש לשלחנה בבוא השעה.
 "היינו משתגעים מרוב שמחה, לו חברו תינו לעט לעתיד לבוא תהייה חיפאיות, היינו מבוססים, לו הן תהינה מן הסביבה. נצטער אם תהינה מהסביבה הרחוקה. נמחה בתוך קף, אם לא תהינה בכלל מן הסביבה (גליל, שרון, ירושלים ונגב)."
 "פרטים אודות עצמנו: גילנו נע סביב הסיפרה 17. לא נתפאר ונאמר שאנחנו כל כך סקסאפיליים, שלא תוכלנה לראות כמונו באלבום כוכבי קולנוע. דחקא

הוראות שימושיות לרווקים מקצועיים

כשאנה מוזמנת, רצוי שתאבד בסבך של סימטאות דומות, כניסות זהות ודלתות תאומות שאי-אפשר להבדיל ביניהן.
שכר-הדירה: אין מחיר גבוה מדי, כי האשה היא חפץ יקר-ערך. חוץ מזה, זה תמיד יותר זול מבית-מלון.
ריהוט: אם אפשר, בלי ריהוט בכלל; רק מרבד מקיר

סוף-סוף נמצא מי שידאג לאינטרסים של הגבר. אחרי כל הספרים שנכתבו על ובשביל נשים, כיצד למשוך אותה, לצוד אותה, להינשא לה, להחזיק בו ולשלוט עליו, נמצא מישהו שיחשוב גם עליו. מישהו זה הוא אנגלי בשם הראלד פרוי, שכתב את אחד הספרים המשעשעים ביותר שקראתי לאחרונה — כיצד להימנע מנישואים.

זהו מדריך מדויק ומפורט לגבר, כיצד להשתעשע ויחד עם זאת להישאר ברוחנותו הברוכה. הוא מפרט את כל טיפוסיו הנשים שימצא על דרכו, מצין את מקום הפתח של אחת יכולה לטמון לו. יהיה זה פשוט חזירי מצדי לא לספר לכם כמה דברים משם. למשל, כשהוא משיא עצית על בחירת דירת-הרחוק:
 אפשר לתנות אהבה — והדבר נעשה לא פעם — במקומות שונים ומגוונים כולל אירונים, מחצבות, מגדלי מים, מתבנים, כספות גדולות, בתי-מלאכה, משרדים ממשלתיים ובמקרה היסטורי מסויים, באותו חורף גשום של שנת 1953, אף במלונה שנבנתה עבור שלושה כלבי צייד. אולם אפשר גם לנהל רומאנים בדירה.
 הרחק המושבע, היוצא להכין דירה כזאת למטרה זו, חייב לגשת אל המשימה כמדען המצייד את מעבדתו. כי גם פה גם שם, לא הקישוט חשוב; העיקר התכלית.
 בימים אלה של שכר-דירה גבוה, נאלץ הרווק לא פעם להסתפק בדירה אחת לשתי מטרות. כלומר: הוא גם חייב לגור בה. מצב זה מעורר את כל הבעיות הנובעות מן

אל קיר (רק עכשיו עברתי לגור כאן — איכפת לך לשבת על הרצפה?) אבל גם הרחוקות הפתוחות-נוצות חייבות להיות מרהטות ומצוידות לפי כללים מדעיים. כלל ראשון: כל חפץ שאינו חיוני, רק מפריע למילוי המשימה. בין החפצים החיוניים אפשר למנות עור דוב, אורות הנכבים באופן אוטומטי אחרי שהיה של כדור-כדור זמן בחדר, רמקולי הייפיי המספקים מוסיקה-רקע מתאימה. לישיבה יש להכין ספה עמוקה אחת וכסא מעץ בלתי-נוח ככל האפשר. ("בואי שבי לידי, זה יותר נוח.") ולמען השם, אל תפור שום ציורים, קישוטים או אלבומי-תמונות שיתנו לה תירוץ לבזבז זמן לריק. לכל היותר צילום שלך ערום לגמרי, מתקופת היותך תינוק, כשאתה שוכב על עור של דוב ("זה בדיוק אותו עור על הרצפה — סתכלי עליו מקרוב.")
מזון: מלאי המזון חייב להיות מוגבל ביותר — על כל פנים, זה הנראה לעין. אל תניח שם בוטנים, זיתים, גרעינים או סוכריות, אחרת כל העסק יטבע בשיחה אינרטי. אם תגיש קפה, אל תכין יותר מאשר שתי לגימות לכל אחד. זכור, לא הדיבורים החברתיים הם העיקר; העיקר המעשה. סיגריות: אך ורק אלה הנגמרות חת-שתיים. רחוקים אחדים מעדיפים סיגרים ("נסי את זה. כן, נשימה עמוקה אחת. מה? הראש מסתחרר? ארלה-לה, הישעני עלי. זה תיכף יעבור." וכזו: בשום אופן לא מקטרות. ידוע מקרהו של רחוק אחד שהציע מקטרת לאורחת, והטבק כל כך מצא חן בעיניה שהיא שכבה שם על הספה ועישנה ועישנה עד שהוא נאלץ לשבור את המקטרת. ואז היא קמה והתלקה לה ברוגזה. לא נעים.

השימוש בדירה פרטית גם בתורת בית-מלאכה או משרד. לא קל למצוא פתרון נוח. והרחק הפחות-מאשר חייב לישון — אם אפשר להתבטא כך — על שולחן עבודתו. **המיקום:** דירה שקל להגיע אליה, אך קשה למצוא אותה לבד. "בואי נעלה לרגע, זה בדיוק בפינה" אתה אומר לה. אבל כשהיא רוצה למצוא את המקום בעצמה,

חשבתי לתומי שמדורים לשאלות ועצות נוסה "אל תתני לו" הם תופעה קאפיטליסטית מנוגת. מסתבר שטעיתי. לבטאון הנוער הכוביטי קומסוולסקייה פראבדה יש טור דימה בשם "העניינים המסובכים והעדינים ביותר של הגשמה האנושית".
 אפשר למצוא שם, למשל, את מכתבה של פועלת צעירה, המספרת על אהבתה המאושרת לחברה בעבודה. ברגע האחד רון, הוא נרתע מן הנישואים. "הביטי עלינו", הוא אומר, "אני צולע במקצת וגם את. שנינו מרכיבים משקפיים. איזה זוג נהיה? כל העולם יצחק לנו."
 הנערה מסיימת את ויוויה בהצהרה שהיא עודנה אהבת את ידידה ומקחה שאחרי שיקרא את הקומסוולסקייה פראבדה יחזור בו מהחלטתו.
 מכתב אחר, מן ה-1 בפברואר:
 "יום אחד פסטה השמיעה בבית החרושת שידיתי גינה התקשרה עם גבר נשוי. לא רציתי להאמין. אולם עד מהרה הבחנתי שגינה השתנתה ופניה שוב לא היו כבעבר. "גינה, מה יש לך?"
 "מה את רוצה שיהיה לי?"
 "איך כתמול שלשום."
 "שמעת מה שאומרים עלי בבית החרושת?"
 "שמעתי, אבל אינני מאמינה לזה."
 "את טועה. זה נכון."
 מחברת המכתב מספרת בזעם כיצד הרסה יידתה את חיי משפחתו של מאהבה כדי להינשא לו. "סירבתי לבוא לחתונתה", היא מסיימת בגאחה.

רק זה
 אבישלה אומר שבאוסטרליה דחקא הם עכשיו אבל (1115/144) לא איכפת לגמרי. כל מה שהיא יודעת הוא שקר לה וזה מביא אותה למצב רוח לכתוב אל מישהו. למה לא אתה? היא איננה מפרטת, למירב השמחה את כל רשימת התכונות. רק חוש המור. רק זה. היא היתה רוצה גם לגמור בזה אולם היא טוענת שלמרות היותה בת 17 בלבד, היא מייטיבה להכיר אתכם, כן היא מוכרחה פשוט לומר מה ששמעה שכן אחד אמר עליה, "כן, היא בסדר". והיא רוצה לדעת אם בשבילכם זה ציון מספיק טוב.

מספיק ג'ינה
 "בוה אנו פותחים" מצהירים בחגיגות (1115/145) "את המחסום שהפריד עד עתה בין ההסטופינט הישראלי — הפנימית הצבאית בלעז, לבין מדורך. נדלג הפעם על כל ההצטרפויות הרגילות למשתפי הפעולות עם מדורך הקשורות במדוע, איך ולמה אנחנו הגברים, הדון זואנים, אשר תורים ארוכים של בנות מודבבים ליד דלתותינו, מנסים להתקשר עם בנות המין הגנדי, דחקא במדור התכתבות. למה דילגנו על הצטרפות שהיא כה הכרחית לטרונים? זאת נוכל לספר רק לך בסוד: זה קשור באחירת התפרקות כללית. הבנת? אם כן, מה אנחנו מבקשים? התשובה ברורה: בנות. גם הפעם, אנחנו משתדלים להיות מקוריים, ולא לדרוש שכל בת, אשר יהיה לה דם לכתוב אלינו, תהיה בריגיט בארדו שנייה. אנחנו מסתפקים בגינה שנייה.

צכסיו הופיעה

דגל

ice

20 סיגריות 280 פרוטה

אנגלית צופתית

עברית, ערבית, פורטוגלית, ספרדית, רוסית, גרמנית.
 קורסים מיוחדים לעזרה ל- תלמידי בתי ספר תיכוניים ויטודיים. הכנה לכל המבחנים. דיפלומה צרפתית, קמברידג' ותעודת בגרות.
 קורסים מזוריים עם 5-3 תלמידים בשעות הבוקר. שעורים פרטיים.
 שיטות ברליץ המפורסמות הוכחו ב-80 שנות נסיון בכל העולם.
ני"ס ברליץ
 רח' נחלת בנימין 2 ת.א.